

vstal in rekel: „Ne zamerite, pravim, gospod tajnik, jaz sem danes zjutraj na nekaj mehkega stopil, namreč na možnjo z denarji, in jaz bi jo rad tukaj na rotovžu oddal, ker ne vem, kdo jo je zgubil.“ „Dobro, dobro!“ rečejo gospod tajnik, „samo počajte, da gospod blagajnik pridejo; vsedite se, gospod blagajnik morajo vsaki čas priti.“

In jaz sem se vsedel in čakal okoli tri četrtinke ure, in tedaj so prišli gospod blagajnik, in jaz sem vstal in rekel: „Blagovolite oprostiti, gospod blagajnik, jaz sem danes zjutraj na nekaj mehkega stopil, bila je možnja z —“

„Dobro, dobro! le počakajte še par trenotkov“, djali so prijazno gospod blagajnik, „gospod nadzornik morajo vsaki čas priti, potem bote njim izročili, kar imate.“

In spet se vsedem in čakam kakšne pol ure, dokler ne pridejo gospod nadzornik. Tedaj pa vstanem, in naklonivši se povem, kaj se mi je bilo dogodilo, da sem namreč bil zjutraj na nekaj mehkega stopil —

„Na kaj ste stopili?“ vprašajo nadzornik naglo in radovedno.

Jaz pravim: „Ne zamerite, bila je možnja s petimi goldinarji; in jaz bi jo rad tukaj na rotovžu oddal, da bi se shranila, ker ne vem, čegava da je.“

„Dobro, dobro! le sem jo dajte.“ Potem pa me izprašujejo, kako se pišem, kaj sem in kod. —

Jaz jim vse odkritosrčno povem, da se pišem Miha Mikec iz Vrbja doma, pa da sem zdaj že teden dni pri svoji hčeri, ki je v mestu omožena.

„Tako? Ali ste že naznanjeni na rotovžu, da v mestu prebivate?“ vprašajo nadzornik.

„Zakaj bi bil naznanjen“, pravim pohlevno, „saj pri svoji hčeri prebivam.“

„Moj ljubi Miha Mikec“, pravijo gospod nadzornik resno, „tu imamo tako postavo, da se mora vsaki tujec, ki v mestu hoče ostati, na rotovžu naznaniti. Vi pa že celi teden v mestu stanujete, ne da bi bili na rotovžu naznanjeni, zato ste po tej postavi zapali kazni, in jaz vas moram takoj kaznovati. Plačati morate pet goldinarjev, to je najmanjša kazen za take, ki svojega bivanja v mestu na rotovžu ne naznanijo.“

„Gromska strela“, sem si mislil, „zakaj pa v Vrbji sme vsak tepec prebivati, priti in oditi, kedar hoče, in vendar ga ne sme nihče kaznovati.“ Ker mi vse izgovarjanje ni nič pomagalo, plačal sem pet goldinarjev ter šel domu h hčeri, kateri sem povedal, kar se mi je zgodilo ter dostavil: „Veš, to se meni ne dopade, in mestnega življenja sem se tudi že naveličal, torej srečno, jaz grem spet domu v Vrbje.“

Pri zetu sem se poslovil, hči pa me je do železnice spremljala, kder še mi je hotela karto

do Vrbja kupiti. Zdaj pa opazi hči, da nima svoje možnje. „Oče, jaz sem nekde svojo možnjo zgubila.“

„Kaj praviš; ti si danes svojo možnjo zgubila? Koliko pa je bilo v njej denarja?“

„Pet goldinarjev.“

„Gromska strela!“ pravim — v tem pa je že tretjič zvonilo, in jaz sem komaj še v vagon skočil, in hlapon je že dirjal z menoj proti Vrbju. Skoz okno še sem hčeri povedal, da je njena možnja na rotovžu.

Zdaj pa vidite, kaj vse se človeku samo en den v mestu dogodi. J. S.

Smešnica. 8. Dva kandidata nemčurskega šulvereina sedita v poštini slovenski gostilni ter lavsata in kavsata milo nam slovenščino. Ko prideta v razgovor o „koristnem“ šulvereinu, reče Torč: „I hob mi šo ankšriba.“ (Sem se že upisal.) Ferdl hitro prikima: „I a“ (jaz tudi.) Osel, kateri je med tem zvunaj sneg lizal, začel se je ves navdahren, veselja po hrbtu valjati in krasni Ferdl nov „I a“ prepevati. Če se je pa tudi v resnici v družbo zapisal, tega ne vem; samo znano mi je, da še zmerom rad ponavlja svoj „I a.“ S. P.

Razne stvari.

(Desetletnica.) Akademsko društvo „Triglav“ v Gradcu obhaja dne 5. marcija t. l. svojo desetletnico. Vsopred je bogat in bode godba vojaška.

(Nova čenje.) Za domači regiment štev. 47 bode nabira se vršila tako-le: v okraju Cmurek, dne 1., 2. in 3. aprila za 536 mož, Radgona dne 5. in 6. aprila za 243 mož, Ljutomer dne 8., 9. in 10. aprila za 519 mož, Slov. Bistrica dne 12. in 13. aprila za 425, okolica Maribor dne 15., 16., 17., 19., 20., 21. in 28. aprila za 1421 in v Mariboru pa dne 29. aprila za 68 mož. V ožigled tega števila vpraša se človek, kakó se njema z njim gospodoželja nekaterih Mariborskih ultrajcev?

(Hranilno društvo) v Ptujju je imelo v letu 1885 prometa za 180.882 gld. 87 kr., hranilnih vlog je prejelo za 63.683 gld. 90 kr. Vidi se torej, da vživa veliko zaupanje pri ljudstvu.

(Južna železnica) privoli farnim uradam, cerkvenim in ubožniškim predstojništvom semtrtje za cerkvene potrebe ali za vbožne in bolnike znižano ali celo prosto vožnjo, ali v tem zahteva, da se vsakej prošnji ali dopisu na njo doda zavitek s pošto marko in z adresom za odgovor. Kdor je v tacihi okoliščinah, naj pa potrka pri žel. ravnateljstvu!

(Čudna terjatev.) Nek posestnik pri Spodnji Št. Kungoti je terjkal, naj bi mu gosp. župnik prišli na dom krstit otroka njegove — dekle. Tega župnik seveda niso storili, zato

pa je mož bojda prestopil (še-le sedaj?) v tabor nemškutarjev in je vsled tega pri njih veliko veselje. No, če je na tem kaj resnice, radi jim ga mi prepustimo.

(Pomanjkljeje.) Kakor izvemo, šiva dež. odbor za poravnanje stroškov pri vinorejski šoli v Mariboru. Ne more se reči, da on ne storéva za to šolo, kolikor more, ali pri vsem tem še ravnateljstvo ne izhaja. Mi ne rečemo na to druga, kakor to, da se nam zdi cela stvar čudna. Mala svota namreč ni, katero dež. odbor daje leto na leto za to šolo.

(Huda krava.) Neljub prizor smo imeli dne 19. t. m. Na velikem trgu v Mariboru je bila namreč krava zdijvala ter je redarja J. Kolmana, ki jo je hotel ukrotiti, trikrat okoli znamenja M. D. na rogih nosila, a mož jo je ob koncu vedar še ugnal in jo spravil v hlev, kjer se je umirila.

(Umrl je nadučitelj) v Šentjurju na južni železnici g. J. Vučnik. Ranjci je izgleden učitelj bil pa tudi izboren narodnjak. Zato mu ohrani slov. ljudstvo častni spomin.

(Podružnica) sv. Cirila in Metoda je v Vuhredu dovoljena in delajo se uže priprave za občni zbor.

(Častitljiva starčeka) Jožef in Jera Mirnik, posestnika v Medlogu pri Celju sta bila lani še biserno poroko obhajala, t. j. bila sta v zakonu skupaj včakala 60 let. Letošnjo zimo pa sta jela hirati in že je dne 17. febr. umrla žena Jera, dne 18. pa še tudi mož in pokopali so ju skup v en grob dne 20. febr. Naj počivata v miru, kakor sta bila lepo v miru živela!

(Časnikarstvo.) „Slovana“ prišla nam je v roke že tretja letošnja številka. Poleg odbranega gradiva v vezanej in nevezanej besedi, odlikuje se ta številka še posebnó s krasnimi slikami: Jan Lego, Dimitrij Aleksandrovič, Slavjanski Agrenjev in njegov pevski zbor in mlada vrtnarica. Poslednja slika je delo našega domačega umetnika Ivana Šubica.

(Vabilo) k podružničnemu zboru društva sv. Cirila in Metoda, ki se bo vršil v nedeljo, dne 28. t. m. ob 4. uri popoldne v gostilni g. J. Hausenbichlerja v Žalcu s sledečim dnevnim redom: 1. Vsprejem novih udov. 2. Prečitanje potrjenih pravil. 3. Volitev načelnštva. 4. Nasveti. K mnogobrojni udeležbi vabi uljudno začasni odbor.

(Vabilo.) Ker k občnemu zboru „Savinjske posojilnice v Žavci“, dne 21. februarja ni prišlo zadostno število zadružnikov vabi odbor „Savinjske posojilnice v novo vse ude te zadruge k občnemu zboru v nedeljo dne 28. t. m. ob 3. uri popoldne. Dnevni red: 1. Predlaganje računov za leto 1885. 2. Predruženje pravil. 3. Volitev novega odbora. 4. Razni nasveti.

(V Mozirju) se je čitalnična veselica v spomin pesnika našega V. Vodnika, 21. febr.,

prav dobro obnesla. Vdeležilo se je te veselice nepričakovano veliko ljudstva. Tako je prav! Svoji k svojim.

(Savinjski Sokol) priredi 28. febr. t. l. v Mozirju v prostorih Kolenčevih maškera-
rado, koja se prične ob 8. uri zvečer. Ustop-
nina za neude je 1 fl., za ude 30 kr. Kdor
pride nemaskiran, plača 20 kr. kazni. Ustopnice,
kakoršnjo mora vsak imeti, se dobé pri gosp.
Punzerju in na večer maškera-
de pri blagajnici.
V obilno udeležbo vabi odbor.

(Plesni venček) priredi ormoška čital-
nica dne 3. marcija t. l. v svojih prostorih v
Ormoži. Pri tej veselici svira vojaška godba
47. peš-polka iz Maribora.

(Gospodarska podružnica) v Lju-
tomeru bo-
de imela sejo v nedeljo dne 28. t. m.
ob 2. uri popoldne v realki; vse gospodarje in
prijatelje kmetijstva vabi k tej seji odbor.

(Vabilo.) Kat. politično društvo na Sla-
tini ima v nedeljo dne 28. februarja 1886 ob
4. uri popoldan svoj letni občni zbor v „Hôtel
Europa“. V istih prostorijah priredi društvo
potem zvečer veselico z jako mičnim vsprejemom.

(Spremembe v lav. škofiji.) Č. gosp.
Franc Rojko gre za provizorja v Razbor; č. g.
A. Vojsk za kaplana v Cerkovice; č. g. J. Purgaj
pa k sv. Marjeti.

(Za družbo duhovnikov) so vplačali
čč. gg.: Hrastl 11 gld., Dekort 7 gld., Fišer
Anton 2 gld., Tombah 7 gld., Ferk Mat. 1 gld.
in Novak Janez 1 gld.

Loterijne številke:

V Gradcu 20. februarja 1886: 26, 1, 9, 35, 23
V Dunaju „ „ „ 29, 12, 55, 31, 35

Prihodnje srečkanje 27. februarja 1886

2-2

Prav lepa moka

za post in veliko noč se dobiva v Mariboru
pri „Tirolcu“ na glavnem trgu pod stop-
nicami pri pošti po jako nizki ceni, kilogram
po 8, 12, 14 in 18 kr.

2-2

Borove popke

(Föhren-Knospen.)

od polomljenih borovcev (izključljivo le od teh)
kupi v vsaki množini in po najboljši ceni,
kakor tudi krompir.

Jos. Levec,
trgovec v Ljubljani.

1-3

Kaplan v službi,

stopil bo zarad bolehnosti in drugih nepovolj-
nih razmer v stalni pokoj. Zamore še tiho
mešo služiti. Ako ima kateri č. gospod župnikov
mesto za-nj, naj naznani vredništvu „Sl. Gosp.“